

Vasárnap Homoródremetében voltunk családotól, barátostól. Szoktunk időnként. Ilyenkor több család gyerekei együtt bandáznak, patakoznak, játszanak.

Eljött az ebédidő, a csapat egy része szétszéledt, a másik a pokrócoknál gyűlt össze piknikezni. Keverednek ilyenkor a gyerekek, jó párral több került hozzánk, mint a mieink. Mindeniket be tudtam azonosítani, hogy kinek a fia-borja, egyetlenegyét nem tudtam hova tenni, egy Istvánka nevűt, aki látványosan nagyokat tud farolni biciklijével, amire büszke.

Na de híresen rossz a memóriám, meg a haveri körben annyi a gyerek, hogy a 4-5 gyerekes családoknak nem is tudom megjegyezni az összes gyerekét. Miután jóllaktunk és a gyerekek elkezdtek lágyan duruzsolni, Istvánkának is megjött a barátkozhatnékja teli pocakkal, s úgy döntöttem, megkérdem tőle, hogy „te kié vagy, édes fiam?”

Kiderült, hogy nem a csapatból való Istvánka, de elég nagy sztár, mert ő az a gyerek, akit megharapott a medve, amit múlt héten kilőtt a hős polgármester. Bizonyára ismerős kedves olvasóinknak ez a történet.

Gyermekeket harapott a medve,

a polgármester saját halottjaként tekintett rá és bevitte a kórházba, lefotózta, majd megtöltötte a sajtót az üggyel. Hamarosan Borboly Csaba, a híres medveölő, a székelyek megmentője is ott facebookozott a faluban, ahol még telefonjel sincs igazán.

A környék politikusai minden szálát megmozgattak, el egészen a minisztériumig, és ebben az engedélyínséges időszakban sikerült kilövési engedélyt szerezniük a medvére.

A polgármester személyesen vállalta magára ezt a nehéz feladatot, és lelőtte a 300 pontos medvét, példát statuálva, hogy így jár minden medve, aki gyerekekre mer támadni. Egy igazi kortárs székely sikersztori.

Térjünk vissza Istvánkára! Felállunk a pokrócról, és megmutatja, mekkorákat tud farolni az új biciklijével, melyet most kapott ajándékba, miután hős lett,

majd elmeséli a medvetámadás történetét.

Na, itt kapaszkodjanak, kérem! Istvánka ment befelé a faluba, az apja küldte be valamiért, nem írom le, hogy miért. Annyira ment, hogy rászaladt a medvére, éppen csak, hogy rá nem lépett. A medve megijedt, felállt, megütötte a gyereket az arcán, mire az eldőlt. Nézem az arcát, semmi nyom. Kérdelem tőle: – Fájt nagyon? Azt mondja, „nem fájt egyáltalán, kézháttal ütött meg”.

Azzal a medve odébb is állt, odajöttek a bocsai és azok rágták meg a gyereket. A kutyája ugatta az egyébként is távolodó medvét, s mikor elég nagy távolságba került, a bocsok is utánaszaladtak. Istvánka állítja, hogy nem félt, és nem ijedt meg az egész történet alatt.

Visszaülünk a pokrócra.

Istvánka állítja, hogy a medve vérmedve volt.

Ezt már a felnőttektől hallotta, nem ő találta ki. Kérdelem, honnan tudja, hogy vérmedve volt. Azt mondja, vöröses barna volt a bundája, olyanok a vérmedvék.

Egy helybéli kislány, aki szintén ott ül a pokrócunkon, erre dühös sírásszerűségben tör ki, gyűlölettel a szemében vágja oda Istvánkának: „nem is volt vérmedve, Juliska nem volt vérmedve!”. Kiderül, hogy Juliskának hívták a medvét, ott lakott kétszáz méterre a falutól, és egy nagyon jámbor medve volt, soha nem volt vele semmi baj.

Istvánka szemem láttára még legalább háromszor elmeséli utána a történetét más embereknek, és mindig ugyanúgy meséli. Őszintének tűnik, kicsi az esélye, hogy hazudjon. Később kiderül, már kezdettől fogva így mesélte, az egész falu így találkozott a történettel, mindenki tudta, hogy nem az anyamedve harapta meg a gyereket, hanem a bocskok. S akkor minek kellett kilőni a félelmetes vérmedvét, amelyik annyira megütötte kézháttal a gyereket, hogy még csak nem is fájt?

Utólag az is kiderül, hogy a helybéliek mondták a polgármesternek,

hogy ez egy jámbor medve, nem kellene kilőni.

Főleg amiatt nem, hogy a területét esetleg átvevő medve nem biztos, hogy ilyen jámbor lesz, és senkinek nem hiányzik, hogy egy állatokat-kerteket megdézsmáló medve érkezzen Juliska helyére.

Eddig tartott a szomorú sorsú Juliska medve története, melynek a végét mindenki láthatta a sajtóban. Pozitívnap.hu: van egy jó része is ennek a történetnek, aminek örvendhetünk, a polgármesternek sikerült medvét lőnie ebben a nehéz, engedélyhiányos időszakban is. Egy személyes siker, aminek nem illik nem örülni.

Jakab Attila polgármester telefonos beszélgetésünkön arra kér, írjam bele az anyagba, hogy az a medve lövődött ki, amire engedély volt a minisztériumból, és ez az a medve volt, amelyik megütötte, földre verte a gyereket. Ezt szívesen beleírom, mert színtiszta igaz.

Úgy összességében érdekes ez az ügy, tudunk tanulni belőle.

Sajtószerűen érdekel, milyen összetevőkből állt össze ez a történet egy igazi székelly sikertörténétté. Több tényező is kellett hozzá.

Adott vidékünk, ahol a medveprobléma egy valós probléma, nem egy elméleti kérdés, mindenki találkozik vele, sok embert aggaszt. Adott egy általános félelem a medvével való találkozástól, ami szintén jogos. Adott egy történet, mely meg tudja ütni az embert, a lelkéig hatol: gyereket harapott a medve. Gyereket!

Adott egy polgármester, aki egyben vadász is, de nem tudott medvét lőni az utóbbi időben a tilalom miatt.

Adott egy politikai közeg, mely évek óta a medve témájával kampányol, csámcsog rajta, élőben közvetít róla.

Adott egy minisztérium, aki nem tud, vagy nem akar a problémával érdemben foglalkozni.

Adott egy sajtó, magamat is beleértve, ami versenyhelyzetben van, lecsap minden, sok embert érdeklő témára, de nincs sem ideje, sem energiája becsületesen körbejárni egy történetet. És adott egy Juliska, aki egy balfék medve, és bocsáival pont ott álldogál, ahol egy gyerek fog elrohanni a falu felé.

Minden adott egy sikertörténethez, a részletek már nem is fontosak.

A sajtóban helyenként az jelenik meg, hogy a gyereket az apja és a kutyája mentette meg, más helyen az, hogy épp a teheneket hajtotta haza, mikor történt az eset, máshol az, hogy a gyerek apjával együtt teheneket legeltetett, mikor rájuk támadt a vad.

Szinte minden sajtó Borbolyra hivatkozik forrásként. Bocsokról sehol nincs szó. Arról sem, hogy a gyerek ment rá a medvére, nem a medve támadt a gyerekre. De nem is érdekelne senkit semmi, az egyetlen mondat, ami megmaradt ebből a történetből, az a cím: „9 éves gyerekre támadt a medve”. Majd a kilövésről az egyetlen gondolat, ami megmarad az emberek agyában, az az, hogy a hős polgármester kilőtte a vérmedvét. Ennyi. Ezen a szinten vagyunk mi is, mint sajtó, és ennél jobb nem lesz a közeljövőben, csak rosszabb. Egyre kevesebb a pénz és az ember, ebből kifolyólag az egy anyagra szánt idő, és emiatt a legtöbb információ úgy jön be,

hogy az újságíró felhív egy polgármestert vagy egy politikust, aki azt mond, amit akar.

Látom magam előtt a netet megjárt virális „csoportképet”:

a fűbe harapott Juliska, a mellette térdelő polgármester és a puska. Látom azt is, amint Istvánka nyugodtan farolgat újonnan kapott biciklijével, nem kell többé félnie a medvétől. És látom a szétszaggatott tehenek, tyúkok, méhkaptárak képét szerte a megyében.

Szerdán is egy [medvés fotóriporttal](#) fogok jelentkezni, egy derzsi pusztítást fogok bemutatni képekben. A derzsiek nem reménykedhetnek, hogy valaha valaki foglalkozni fog a problémájukkal. Mások sem nagyon itt a környéken.

A kilövési kvótánkat egy időre elhasználtuk Juliskával.

Ei kell fogadnunk, hogy ezen a szinten állunk „medvegazdálkodás” terén, nem tudunk mit kezdeni a sok kárral és a rettegéssel, de nagy csinnadrattával kilövünk egy kétbocscos ártalmatlan medvét, egy tömegsiratós szappanopera végén ahelyett, hogy egy tényleg problémás medvét lőjünk ki. Majd megtapsoljuk megyei előljárónkat, aki Facebook-on dicsőíti a medvelövőket, #sokamedve hashtaggel, határozottan kijelentve, hogy „Első az emberi élet védelme!”

Ettől aztán ejsze mindenki megnyugszik pár hétig, a probléma kontroll alatt van, érezhetjük. A minisztérium is nyugodtan alhat, megtett mindent a biztonságunk érdekében, adott egy látványos kilövési engedélyt. Minden a legnagyobb rendben. Na persze. Sajnos, a valóság más, a medveprobléma marad, és tovább fokozódik.

A két árva bocs pedig valahol kószál. Vajon, békés medve lesz belőlük, mint az anyjuk volt, vagy kukázó-tyúkászó-emberharapdáló medvékké válnak anyjuk jó példájának hiányában?